

Inspreken Oostvaardersplassen, Commissie Duurzaamheid Prov. Staten, 18-1-2017.

Bijdrage dr. C.F. van Beusekom

Complimenten aan hr. Simonse voor zijn moedige poging om 20 jaar patstelling te doorbreken. De discussie met betrekking tot de aantallen grote grazers zit al jaren muurvast. Alle maatschappelijke en ethische bezwaren tegen het huidige beheer worden afgetroefd door “de ecologen” die roepen dat de burger, de leek dus, niets snapt van de natuur. Ik citeer Elma Drayer in Trouw 24 mei 2012: *“De ecologen zijn de priesters van dit tijdsgewricht, in wie blindelings wordt geloofd.* En zoals een vrome katholiek het dogma van de onbevleete ontvangenis voor waar houdt, zo houdt menig natuurliefhebber het dogma van het oerlandschap voor waar.”

*Maar “de ecologen” bestaan niet. In het dossier Oostvaardersplassen is het een kleine, maar fanatieke groep die al jaren de politiek en het terreinbeheer in gijzeling houdt.* Ik durf te stellen dat de meerderheid van de ecologen heel andere opvattingen heeft. Maar je hoort ze niet. Vrijwel niemand doet zijn mond open. En dat is tekenend voor de machtspositie van de genoemde groep.

Het ecologisch concept dat in de OVP wordt toegepast deugt niet. De zojuist geciteerde Elma Drayer had dat goed door. *Het concept is onwetenschappelijk, puur ideologisch en tegelijkertijd ook een utopie. Het is gebaseerd op een blind geloof in het magische begrip “natuurlijke processen”.*

Dat licht ik kort toe. In de ecologie is regulering een sleutelbegrip: er is in het algemeen een dynamisch evenwicht in een ecosysteem. Alle spelers hebben er hun plaats in. Zo'n systeem kan door allerlei oorzaken verstoord worden. Bepaalde soorten kunnen dan gaan domineren en zich tot een plaag ontwikkelen. Na kortere of langere tijd zal zich weer een evenwicht instellen.

*De OVP is zo'n gestoord systeem, ik mag wel zeggen een zwaar gestoord systeem. En dat wordt bewust in stand gehouden.* De vergelijking met de Afrikaanse savanne gaat niet op (schaal, volledigheid, predatie etc.). De grote grazers hebben zich in dit kleine, afgesloten gebied tot een plaag ontwikkeld. Hun enige reguleringsmechanisme is honger. Dat legt een enorme druk op het systeem. De biodiversiteit is extreem verarmd. Vroeger noemden wij dat gewoon “overbegrazing”, maar dat woord durft niemand meer te gebruiken.

De “gelovigen” blijven volhouden dat op de duur toch iets moois zal gaan groeien “als we de natuurlijke processen maar de kans geven”. De ecologische wetenschap biedt geen aanknopingspunten voor deze visie. *De OVP vormen een belangrijk maatschappelijk goed. Het behoort geen speeltuin te zijn voor een groepje verdwaalde ecologen. Die bovendien nooit hebben gemotiveerd waarom hun keuze voor overbegrazing de juiste zou zijn. Sterker: de politiek heeft die vraag zelfs nooit gesteld!*

*De prijs van deze absurditeit is hoog: maatschappelijk en ethisch.* Het is de vraag of we zo met dit unieke gebied willen omgaan.

*Carex curvata* Knaf is één van de zeven Europese soorten van de sectie *Ammoglochin* Dum. : Daarvan zijn vijf soorten, *C. arenaria* L. , *C. brizoides* L , *C. colchica* J. Gay, *C. praecox* Schreber en *C. pseudobrizoides* Clavaud, in ons land inheems (Koopman & Wieslaw, 2016). Hieraan kan nu *C. curvata* als zesde inheemse soort worden toegevoegd. Koopman & Wieslaw (2016) give an identification key for these species. *C. curvata* is intermediate in all its features, including the utricles, between *C. brizoides* and *C. praecox*

Aak